

Sagen, og allerede af den Grund forekommer det mig, at Lovforslaget ikke vil kunne anbefales.

Hvad Sagens Realitet angaar, er der jo her i Dag, særlig fra den sidste ærede Taler fremført, at de Borgmestre, som saaledes udnævnes, i de fleste Tilfælde, nemlig hvor der ikke er oprettet noget særligt Borgmesterembede, ere ukendte med de stedlige Forhold, særlig i Begyndelsen. Og det er jo ganske vist, at naar en Mand sendes til en By enten fra Hovedstaden eller fra en anden By for at være Borgmester, kan han jo ikke i den første Tid være kendt med de særlige Forhold paa det ny Sted. Men paa den anden Side tror jeg rigtignok, at meget ofte tilfører den valgte Borgmester den Kommune, hvori han skal virke, en stor Del Kundskaber og Erfaringer, som netop de, der særlig interessere sig for og stadig leve i de stedlige Forhold, meget let kunne savne, saaledes at hvad der kan mangle paa den ene Maade, ganske sikkert ofte opvejes og maaske opvejes fuldt ud ved den ny Indsigt, som den vedkommende er i Besiddelse af. Jeg skal ikke nægte, at det undrer mig, at det ærede Medlem for 7de Kreds (Bertelsen) netop fremførte Aalborg som et Sted, hvor man i den Henseende skulde have noget at beklage sig over, Aalborg er netop en af de Byer, som har en særlig Borgmester; og jeg har haft Lejlighed til baade at kende den forrige og den nuværende Borgmester, og jeg tror rigtignok, at jeg tør sige, at man netop i Aalborg har været og er ganske overordentlig tilfreds med disse to Borgmestre. Man var meget bedrøvet ved at skilles fra den forrige, og jeg er sikker paa, man vilde blive meget skuffet, hvis man skulde give Afkald paa den Mand, man nu har. Særlig i de Byer, hvor Borgmesterembedet saaledes er særligt, turde det vel nok være nogen af de aller bedst uddannede Kræfter, som Centraladministrationen i det hele taget raader over, der blive beskikkede i disse Embeder, saa jeg tror virkelig, det er med fuld Føje, naar man gennemgaaende er saa tilfreds med deres Virksomhed, som man er, i hvert Fald efter de Erfaringer, jeg har gjort ikke blot for Aalborgs Vedkommende, men ogsaa for en hel Række andre Borgmestres Vedkommende i disse Byer.

Naar der dernæst er blevet henvist til, at Borgmestrene ikke altid kunne komme godt ud af det med Byraadene, ja saa synes det jo at være erkendt i Dag, at saadanne Tilfælde ere forekomne. Jeg

har ikke hørt om saadanne Tilfælde. Jeg hørte nok under Forhandlingen i Folketinget, at der blev fremført et meget graverende Eksempel i den Henseende, men jeg læste bagefter, at det forholdt sig slet ikke saaledes, og i Virkeligheden var man slet ikke skreden til Forholdsregler af den Beskaffenhed over for den Borgmester, som der blev skildret under Forhandlingerne i Folketinget. Andre Eksempler blev der i hvert Fald ikke fremført, hverken under Forhandlingen i Aar eller under Forhandlingen tidligere Aar, men naturligvis er det ikke udelukket, at en Borgmester kan komme til at staa i et mindre godt Forhold til et Byraad et eller andet Sted. I den Henseende tror jeg imidlertid ikke, at den foreslaaede Ordning vilde byde nogen væsentlig større Betyggelse. Man klager i Særdeleshed over, at de ikke blive saa længe paa det Sted, de ere, men der er ingen Grund til at antage, at det netop skulde være den enkelte Borgmester, man ikke kunde komme ud af det med, der skulde blive saa overordentlig længe paa et og samme Sted, og Lovforslaget foreslaar jo et Valg paa 6 Aar. Hvis en saadan Borgmester, der var valgt paa 6 Aar, blev uenig med sit Byraad, saa vilde de ikke være bedre stillede med ham, end de vilde være med den Borgmester, som var kongevalgt, og som de ikke kunde komme ud af det med — for saa vidt man altsaa virkelig har kunnet paavise Tilfælde i noget nævneværdigt Antal, hvor et saa daarligt Forhold er til Stede mellem Borgmesteren og Byraadet.

Man kan jo godt erkende — jeg erkender det fuldt ud — at det vilde være en ønskelig Ordning, om Byraadene kunne vælge deres egen Formand, og saa kunde de for den Sags Skyld gerne kalde ham Borgmester, men det er jo dog altsaa nødvendigt, at man samtidig ordner det Tilsyn, som selve Lovforslaget erkender, der skal være, og det er jo netop det, som ikke er sket i Lovforslaget. Om et Udvalg i den Henseende skulde kunne finde en Udvej, det skal jeg ikke have nogen Mening om, men naar jeg ser hen til, at denne Ordning, som man traf i 1867, altsaa den nugældende Ordning, blev truffen, fordi man ikke kunde finde nogen bedre efter mange Overvejelser om, hvorledes man skulde ordne Statens Tilsyn i Købstadskommunerne, og naar jeg desuden ser hen til, hvorledes hver enkelt af de Forslag, der ere blevne fremsatte om en anden Ordning, altsaa Henlæggelsen af Tilsynsmyndigheden til en anden Autoritet, er